

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leta 26 K, za pol leta 18 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano je pošiljanjem na dom za vse sto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pon, plača za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če pa se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenje je v Knaflovih ulicah št. 5, in nico uređništvo v I. nadstropju; upravljenje pa v pritličju. — Upravljenju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Rablji slovanskega bogoslužja.

V večnem mestu so se sešli zdaj različni škofje iz slovenskih in hrvatskih pokrajin na posvetovanje o slovanskem bogoslužju med Slovenci in med Hrvati.

Rimska cerkev je svoj čas vsem jugoslovenskim narodnostim podelila privilegij slovanskega bogoslužja, ali tekom stoletij je krila ta privilegij, kolikor je mogla, potepata to pravico zdaj tod zdaj tam in jo ponekod, kolikor na Kranjskem in v Banovini, polnoma zamorila.

Danes je slovansko bogoslužje omejeno samo na Dalmacijo in na Istro in še tam se buje obopen boj za hranitev te starodavnne svetinje. Z železno doslednostjo in krutostjo si prizadeva rimska cerkev, da zaduši tudi tod zadnje ostanke slovanskega bogoslužja.

Najvneži in nevedneži so tisti, ki menijo, da so bili sklicani škofje v Rim, da se obnovi in zagotovi slovansko bogoslužje; škofje so bili sklicani v Rim, da pomagajo dobiti in ustvariti modus, da se vprašanje o slovanskem bogoslužju tako »uredi«, da mu bo čimprej konec.

Škofovim posvetovanjem v Rimu predseduje kardinal Serafino Vanutelli. Ta je kako zagrizen nasprotnik Slovanov, in že to dejstvo, da je papež določil Vanutelija za predsednika, priča, kam rimska cerkev tako molí.

Na škofovska posvetovanja so došli naslednji škofje: goriški nadškof Jordan, ljubljanski škof Jeglič, poreško-puljski škof Flapp, tržaški škof Nagl, krški škof Mahnič, zadarski nadškof Dvorjan, kotorški škof Uccelini, lesinski škof Zanonič, dubrovniški škof Marcelič, Šibenški škof Pulejo, spetski škof Nakić in njegov pomočni škof Pavlović-Lucić, ssnjski škof Mavorić, zagrebški nadškof Posilović in zastopnik djakovske škofije.

LISTEK.

Marko Bruc in njegovi divji petelini.

Po zanesljivih lovskih virih poroča Hribovec).

(Konec.)

Se predno se je bil Škafar dobro vdramil iz nenadnega začudenja in jel umevali gospodarja, je že izginil leta po stranski, dokaj obhogeni stezi navzdol. Plazil se je varno in oprezzo med mladim, večinoma še redkim gozdnim drevjem, ki ni še moglo ukleniti pregoste, prečrne sence pod sé in krog sebe. Pozorne oči, vajene že poluteme, so ugledale kmalu več šopov starih dreves ne ravno daleč pod seboj.

In zopet: Tip tip-tip... Ostro in rezko se je že glasilo to klepanje ušesu, ki se je stoprav sedaj z zadowljivom preverilo, da se glasi ravno iz dozdevnih vzvišenih, drevnih šopov.

S pritajeno sapo, s podvojeno naglico je hitel dalje ter spel pod dimdalje više in gostejše drevje,

že ta imena razovedajo marsikaj zanimivega. Med temi škofi so različni Italijani in en Nemec, in ti bodo sodili o slovanski pravici. Zanimivo je pa tudi, da niso bili povabljeni ne mariborski, ne celovški škof, niti škofje iz Bosne in iz Hercegovine in se vsled tega ne udeležujejo rimske konference. Mariborski in celovški škof zategadelj nista bila povabljeni, ker stoji rimska cerkev na stališču, da Slovenci na Koroškem in na Štajerskem sploh nimajo nobenih pravic, da sta Štajerska in Koroška nemški deželi, ker spadata primasu Nemšije.

Rimska konferenca škofov je bila sklicana, ker je hotel papež preprečiti, da bi se škofje glede slovanskega bogoslužja porazumeli v prid Slovencem in Hrvatov.

V Dalmaciji in v Istri vlada namreč že manogo let ljud boj zaradi slovanskega bogoslužja. Tudi narodna duhovščina se ga udeležuje. Zdaj je 800 duhovnikov iz vseh hrvatskih pokrajin podpisalo spomenico na škofijski zbor v Rimu, s katero zahteva, da uvede oziroma prizna in potrdi slovansko bogoslužje. Značilno je, da se slovenska duhovščina nima ganila. Ko bi imela ta duhovščina kaj srca za narod, za pravice slovenstva, bi to morala pokazati prav na tem polju. Cerkev je domena duhovščine, cerkev je njen delokrog, v cerkvi bi morala posvetočiti svoje narodno mišljenje. A kaj vidimo! Slovansko bogoslužje nima hudojnejših, zavratnejših in strupenejših sovražnikov, kakor so slovenski duhovniki.

V tem, ko se je oglasilo 800 hrvatskih duhovnikov, molče slovenski duhovniki kakor mutasti psi. Tu se vidi narodno mišljenje te duhovščine, tu se vidi njeno rodoljubje. To duhovsko narodnaštvo in rodoljubje ni vredno, da je naroden človek opljuje.

Slovenski duhovniki vedo tako dobro, kakor hrvatski, zakaj se gre v Rimu, a ker molče, ker se ne ganejo,

je to pač dokaz, da ho škof Jeglič v Rimu nastopal kot sovražnik slovanskega bogoslužja, in da se tega veselje njemu podložni duhovniki.

Papež je sklical škofe v Rim, ker ni hotel, da bi se glede slovanskega bogoslužja zedinili med seboj. Vsled mogočnega gibanja v Dalmaciji in Istri so se namreč škofje dogovorjali med seboj, da bi se o tem vprašanju zedinili na skupni konferenci. V začetku se je mislilo, da bodi ta konferensa ali v Ljubljani, ali v Spletu. Pozimi je bil škof Uccelini v Rimu in je skušal papeža pridobiti, da bi postal pravičen Slovanom glede slovanskega bogoslužja, ali lahonski škof Flapp je bil na papeža že poprej vplival in tako je papež odločil, da se škofje ne smejijo med seboj domeniti, nego da morajo priti v Rim. S tem je hotel dobiti neposredni vpliv na vsa posvetovanja in na vse sklepe in da bi še bolje vplival na ta posvetovanja in te sklepe, je določil kardinala Vanutellija za predsednika škofovskih posvetovanj.

Iz Rima ni prišlo za Slovane še ničesar dobrega in tudi zdaj ne pride.

Stoletja že uničuje Rim slovansko bogoslužje. Samo enkrat je iz političnih nagibov napravil izjemo, a še tej je bilo hitro konec.

Leta 1887. je namreč papež Leon po vplivu škofa Strossmayera dovolil in priznal katoličanom v Črni gori slovansko bogoslužje. Strossmayer je to priporočal Rimu kot edino in najizdatnejše sredstvo pridobiti pravoslavne Jugoslovane za katoličko cerkev in Rim se je hotel lotiti tega poskusa.

Ali vmes so posegli Madjari in Nemci. Čim se je vsled Črni gori dovoljene koncesije začelo med Slovenci in Hrvati mogočno gibanje za slovansko bogoslužje, je cesar Franc Jožef pisal papežu lastnoročno pismo, v katerem je zahteval, da avstrijskim južnim Slovanom ne dovoli slo-

dokler se ni strahoma stresnil ob goli, precej široki goljavi, ki se je mahoma odprla pred njim... A glej!

Sredi te goljave jedva kakih sto korakov od njega pa stoji onih par bujnorašlih šopov dreves, šopov borovcev orjakov!... Polagoma in lahno že bledi vzhodno nebo za njimi...

Če ga nista varala vid in sluh, se mora zdaj pa zdaj zganiti nekaj črnega, velikega na teh orjakih in se odzvati zopet z onimi trkajočimi, bajnimi glasovi.

In vzdrževalo mu je lovsko srečo v vročem koprnenju in nehoti sta se že dvignili roki z napeto puško. A bori so le rahlo šelesteli, vejice se rahlo priklanjale. Ah, pošten človek mora res že postati pošteno nerovozen!...

Slednji so jeli prihajati v drevje krepkejši sunki vetra in ob teh se je nanadoma zganilo v vrhu najvišjega bora. Razprostrela se je med vejamimi velika črna kepa in bilo je kot bi krilila s širokim repom zdaj na navzgor, zdaj na navzdol. V tem pa je zaklopotalo — tip tip... jedva enkrat, dvakrat, ... rahlo, krepkejše

... in že je desni kazalec krčevito pritisnil za jekleni jezik dvignjene puške.

Bum! — Mogočen pok je zagrbel v širni gozd in se prasketajo izgubljal v daljne jeke.

In že je omahovalo v vrhu najvišjega borovca.

Bum! — Zopet pok, zopet grmejo v daljnih jekih.

Zdaj pa je vendar omahnilo doli z borovca, a obenem rezko zahrešalo in glasno zarožljalo, naposled pa udarilo z jakim žvenketom ob tla... Bruc je ostrmel, puška mu je zdrknila iz rok in mrzel pot mu je zalil čelo. Bilo mu je, kakor da bi bila zarožljala doli z drevesa nevidna železna veriga, zažvenketalji jekleni oklep in treščili s trdim padcem ob zemljo...

In tem pa mu je zaklical daleč gori za hrbotom že navzdol hiteči zvesti Škafar z zagrljenim svečanim glasom:

»Čestitam!«

In ko ni čul nikakega odziva, je ponovil navdušeno vzklik:

»Čestitam!«

vanskega bogoslužja. Dvorna kamarila je v zvezi z Madjari in z nemško birokracijo cesarja nalagala, da bi slovansko bogoslužje pomenilo versko in politično približanje Jugoslovjan k Rusiji in cesar je to verjetno hitro porabil ves svoj mogočni vpliv proti nam Slovanom.

Papež Leon se je vzlil ugovorom kardinala Rampolle in škofa Strossmayerja vdal in koj na to je takratni nuncij na Dunaju, Galimberti — ki je bil tudi velik sovražnik Slovanov — razposil vsem škofom okrožnico, v kateri je rečeno, da je papež dovolil samo katoličanom v Črni gori slovansko bogoslužje, da pa tega ne bo nikdar priznal avstrijskim Slovanom in da morajo škofje z vsemi močmi delati proti slovanskemu bogoslužju.

Slovenski duhovniki so bili koj navdušeni, da zatre gibanje za slovansko bogoslužje. Večje breznačajnosti in grjega izdajstva, kakor tiči v gonji slovenske duhovščine proti slovanskemu bogoslužju, si pač ni mogoče misliti. In take hulje in kavice hočejo veljati za slovanske rodoljube in se upajo govoriti o svojem narodnjaštvu!

Od tistega časa je prišlo iz Rima vse polno vsakovrstnih naredb glede slovanskega bogoslužja. Vse te naredbe so bile sestavljene z jezuitsko zvijačnostjo. Navidezno so bile nedolžne — saj varati ljudi, to znajo prekanjeni rimski diplomatični nekdaj a vse te naredbe so bile tako sestavljene, da so omogočale in opravljale najbrezobraznejše ropanje starodavne pravice in in iztiranje slovanskega bogoslužja.

Zaman je bil ves odpor slovenske duhovščine, v kolikor je v Istri in v Dalmaciji narodnega mišljenja, zaman so bila tudi vsa dotična prizadevanja nekaterih posameznih škofov.

In zdaj bodo v Rimu stekali krsto, v katero spravijo zadnje ostanke slovanskega bogoslužja.

»K meni! Za Boga! Hitite, tečite! se je izvilo grgraje iz gospodarjevih ust.

Škafar jo je ubral, kot bi ga nesla čarovnica.

»Luđ! Luđ!... Pomagajte!«

Škafar jo je ubral, kot bi ga nesel hudič.

»Prižgite! Posvetite! — Luđ!«

Škafar se je spotaknil, padel na nos in razbil svetilklo.

Bruca je prestrašil padec do skrajnosti in jedva je še grgral:

»Luđ! Luđ!...«

»Je ni več gospod!« je zahopel sedaj Škafar in se pobral. Padel je bil le nekoliko korakov od Bruse. »Ubla se je leščerba vražja. O — oh, saj pravim!... Pa ali ga niste — petelin? Saj ste celo — duplirali... O imate ga gospod, primojdunaj!«

»I bes vedi, vrag vedi!... Pel je petelin, tamle na najvišjem horu, ... videl sem ga, streljal,... pa je zaropatalo, zarožljalo z drevesa kot sto verig in oklepov in ... vrag vedi, bes vedi! —! Bruc se je malec pomiril.

»Ka-a-aj?!... Hej, vrag ni bil,

Značilno je, kar poroča o škofovskih konferencah v Rimu konservativni »Corriere della Sera«, ki ima med vsemi italijanskimi tisti najboljše zveze z Vatikanom in najzanesljivejše informacije.

»Corriere della Sera« pravi, da je papež Pij X. neizprosen sovražnik slovanskega bogoslužja.

Novo nam to ni. Papež Pij je straten Lah. Ko je bil še preprot župnik v takrat avstrijski Benečiji, je bil oduševljen i redentovec in zatočnik proti Avstriji. Prelomil je prisego zvestobe avstrijskemu cesarju in zapeljal tudi svojega brata, avstrijskega vojaka, da je prelomil prisego zvestobe. Vedno se je kot benečki patrijarh zavzemal za italijanske aspiracije v Istri in v Dalmaciji. Njegovo mišljenje in čuvstvo je Slovanom sovražno, in ker je papež povrh še malo izobražen in o politiki sploh ničesar ne razume, sluša samo na svoja čuvstva in se ravna po njih. Vrh tega ima silno zaupanje do svojega starega znanca, poreškega škofa Flappa, ki je tudi straten Italjan, ki je v svoji škofiji zatrl slovansko bogoslužje in nastavljaj v hrvatskih župnih narodovih jezik na nezmožne italijanske duhovnike.

Zbraniso sev Rimu rablji slovanskega bogoslužja in tisti trije ali štirje škofje, ki so kolikor toliko naklonjeni slovanskemu bogoslužju, ne bodo ničesar opravili.

Ni treba misliti, da bodo škofovski zbor v Rimu kar na mah zadavil slovansko bogoslužje in kar na kratko preklical vse prejšnje naredbe. Tako nespametni ti ljudje niso. Ali ustvarili bodo navodila, s katerimi jim bo omogočeno počasno ometiti in utesniti slovansko bogoslužje tako, da bo potem samo po sebi izginilo, kakor se posuši drevo, če se mu izpodsekajo korenine.

Roma locuta — causa finita. Ali obvelja ta stari pregovor tudi v tem slučaju? Čisto, gotovo, če se nedvrgne vse jugoslovanstvo z dru-

vrag ne sili proti nebu, torej tudi ne pleza v drevesa, ... pravijo... Sicer se ga pa tudi ne bojim — hudič! Hej, korsija! ... Pa poglejmo! Košček sveče sem ravno rešil iz razbite svetlike... Korija!

Prižgal je konček sveče in stopai junaško prot

ženimi močmi proti Rimu. A kako bi to bilo mogoče, ko je prekanjeni Rim, da lagje izkorisč Jugoslovane v svoje umazane namene, zagnal med nje seme razdora, in po svojih blagoslovljenih hlapotih neti razpor in vzbuja sovraštvo. Slovenci in Hrvatje smo danes orodje v rokah Rima. Rim nas izkorisča in zlorablja za svoje interese in da bi nas imel še bolj na verigi, zato hoče sedaj ugonobiti zadnje ostanke slovanskega bogoslužja. In rablji so se zbrali, da izvrše to delo.

Vojna na Dalnjem Vztoru.

Z madžurskega bojišča.

General Linevič je posil, kakov se poroča iz Petrograda, 21. t. m. tole poročilo:

19. t. m. je osvojil neki ruski oddelek vas Šahotse. Drugega dne se je prodiranje nadaljevalo. 19. t. m. se je neka druga kolona zapletla v artiljerijski boj z japonskimi voji pri železniški postaji Čantufu. Japonci so bili prisiljeni zapustiti postajo in se umakniti proti jugu. Kolona, ki se je 20. t. m. približala Nanheni, je začgala to vas.

Istega dne sta se spopadli sovražni pohoti v bližini vasi Armanagan, štiri vrste zapadno od Kinhuance.

Iz Tokija pa se brzojavlj:

Po uradnih poročilih so japonski voji v številnih brojih premagali sovražno konjenico, ki je z desnega brega reke Liao po ovinkih prodrla do Fakumena; ta ruski oddelek, čigar naval na Tufangšen je bil takisto brezuspešen, se je 10. t. m. z glavno svojo silo približal Siantacu, 26 milij južno od Fakumena. 21. t. m. se je nato umaknil na desni breg reke Matien. Več ruskih kompanij, ki so ostale na levem bregu reke, je bilo premaganih in so se v neredu umaknile proti severu. Položaj na bojišču je sicer neizpremenjen.

O ruskem brodovju.

»Daily Telegraph« se brzojavlja iz Tokija, da se na Japanskem prav ničesar ne ve, kje se sedaj nahaja rusko brodovje. Ob anamskem obrežju vlada tropična vročina, vsled katere silno trpe pomorščaki, ki niso navajeni nanjo.

18. t. m. je bilo v Saigonu usidranih še 50 ruskih transportnih ladij, ki so bile obložene s premogom. V ponedeljek je priplula v Hongkong s premogom težko obložena ruska transportna ladja. Sodi se, da misli admiral Rožstvenski Japonce prevariti, da bi si pridobil dovolj časa, v katerem bi se eskadra admirala Nebogatova odpotovala od dolgotrajnega potoa in bi ji bilo mogoče zadostno preskrbeti s premogom in živili.

Kapitani ruskih transportnih ladij dobivajo zaporedne ukaze od kneza Livena, poveljnika ruske križarke »Diana«, ki je internirana v Saigonu.

zarjavela, škrbasta — — kosa! Haha ... gospod, drugega nič!

Škaraf je našel konček sveče in skoro obsvetil z brlečo lučjo pristopivšemu presenečenemu gospodu res — staro, zarjavelo, škrbasto kosno rezilo.

»Haha! Mesto v petelina ste dupliali v vražji — klepetec! Ha, glejtu poleg kose je i ena smrekova lopatica, tam zopet druga, tam pa zopet tretje pol... Ej, saj veste kaj je klepetec! Otroci, paglavci jih napravljajo po visokih drevesih... No, pa saj tudi veste, kako jih napravljajo. Vzamejo navadno kako zavrneno koso in —«

Razočaranemu gospodu Marku, ki mu je stoprav zdaj postal vse jasno, se je dvignila silna jeza in zrapotjal je ves razkačen ter prekinil Škarfjevo govorico:

»Molči — tepec! ... Ti si kriv, ti! Odslovim te, ... lump! ... Kaj me niti ne posvariš, niti opozoriš ne na takove nesramne naprave!! In bes vedi, vrag vedi, ... ali ni tudi twoja prokleta dolžnost, odstraniti, razretri jih, paglavce drzne pa zlasati, pre-

Bajke o admiralu Rožstvenskem.

Iz Pariza se brzojavlj:

Pri sprejemu pri predsedniku Loubetu v Eliceju se je sinod razširila vest, da je admiral Rožstvenski umrl na širokem morju in da so smrtvome njegovo truplo že izročili valovom.

Prihodne ure bodo brezvomno že pokazale, koliko resnice je na tej vesti.

Pariški listi so dobili isto vest z raznih strani in zatrjuje se, da je povratek francoskega poslanika v Petrograd v zvezi s tem dogodkom.

Z ozirom na to vest izjavlja ruski poslanik v Parizu, da ni dobil nobenega obvestila o smrti admirala Rožstvenskega, petrogradska brzojavna agentura pa zatrjuje, da ji ni ničesar značega, da bi bil Rožstvenski umrl.

Danes pa je došla iz Petrograda ta-le brzojavka:

Vesti o bolezni, kakor zlasti o smrti admirala Rožstvenskega so od kraja do konca zlagane.

Princ Jaime bourbonski o generalu Lineviču in ruski armadi.

Princ Jaime bourbonski, ki se je, kakor znano, udeležil kot ruski častnik vojne na Dalnjem Vztoru in biva sedaj kratek čas na dopustu na Dunaju, odkoder se zopet vrne na bojišče, se je napram nekemu časniku izrazil o generalu Lineviču in o ruski armadi takole: »Ruska armada ima le malo generalov, ki bi se lahko merili z Linevičem, kar se tiče popularnosti pri moštvu in pri častnikih. Armada ga čebojuje kot ideal vojaka, čigar hrabrost, neumorna delavnost in energija so splošno znane. V Petrogradu stavijo vse naše na Lineviča in to s popolnim pravom.«

O ruskem vojaku je princ izrekel, tole:

»Ni si mogoče predstavljati, da bi bil vojak kakršnekoli druge države boljši in izbornejši, kakor ruski.«

In pod kakšnimi pogoji! Temu ruskemu vojaku ni moglo v Mandžuriji ničesar odvzeti hrabrosti in vztrajnosti. Drugi dan po porazu, v bitki med umikanjem se bori z vedno enako, mirno in zanesljivo bravuro. V tem oziru ga ne more posnemati nobeden drugi vojak na vsem svetu.«

Iz severne Koreje.

Kakor je izvedel »Daily Telegraph« iz Tokija, so russki voji v severni Koreji prodri proti jugu in so osvojili Mjengčen in Kap-san. V Tokiju mislijo, da so te ruske akcije zgolj manevri, da bi se pokrile prave operacije.

Krisa na Ogrskem.

Budapešta 23. maja. Včeraj so imele vse stranke plenarne seje,

tepsti, pognati? ... Lep lovec, lep paznik, lep — lump! In sedaj se še celo reži, da se skoro razpoši. Pa da bi se le razpošil — zlomek onegavit!«

»No, no gospod! Prosim za besedo. Dolžnost svojo sem izpolnil tudi danes, če že ne dobro, pa vsaj izvrstno ... Da ste streljali v klepetec, nisem kriv jaz, temveč edino sami ste krivi. Ko bi bili ostali na gorjem, po meni odkazenem stojičku, bi bili streljali v petelina, ne pa v klepetec; kajti petelin je bil gori, jel je ravno brusiti, a predno sem ga jaz ugledal, je zagrmelo dvakrat iz vaše puške in kanalja je izginil. Če me pa mislite odsloviti radi lastne nepredvidnosti, pa me!«

Škarfjev glas je bil postal resen, hladen in trd.

»Molči, prosim te, ... prosim — vas! Vsakdo bi bil srdit v mojem položaju ... Toda bes vedi, vrag vedi, ... streljal sem pa vendarle dobro in že bi bil petelin mesto klepetca, bi ga bil gotovo — obakrat zadev.«

Jaza gospoda Marka se je malce ohladila ob veseli zavesti.

da so razpravljale o odposlanstvu grofa Andrassyja na Dunaj. — V ljudski stranki so nasvetovali posamezni poslanici, naj se predloži zborni zakon, s katerim se odpravijo agenture za izseljevanje nadalje reforma volilnega zakona in kazenskega pravdnega reda. Isto tako je treba urgirati zakon o omejitvi naseljevanja. V vseh strankah vlada nekaka pomirljivost.

Budapešta 23. maja. Vse javno zanimanje je napeto na misijo grofa Andrassyja. Vederni listi pišejo o misiji zelo pesimistično. V političnih krogih načavnost prerokujejo, da bo misija brezuspešna, ker kralj nikakor ne dovoli koncesij glede vojaških vprašanj in glede carinske skupnosti. Ako se vrne grof Andrassy praznih rok domov, se najbrže že ta teden odpusti Tisovo ministrstvo ter se poverijo državni posli poslovemu ministrstvu.

Zemun, 23. maja. Pri ožji volitvi v Novem gradu je prodrl kandidat neodvisne stranke grof Teleky z 990 glasovi, dočim je dobil Srb Mušički 659 glasov.

Ministrska kriza v Srbiji.

Belgrad 23. maja. Kralj dosega še ni sprejel demisije Paščevega ministrstva, temuš hoče poprej zaslišati odlične voditelje političnih skupin o položaju. V vladnih krogih smatrajo, da se more kriza rešiti na dva načina: ali se demisija odkloni, skupščina razpusti ter se razpišejo nove volitve, ali pa vlada vztraja pri svoji demisiji.

Belgrad 23. maja. Ministrski predsednik Pašić je izjavil kralju, da ostane na krmilu pod pogojem, da kralj skupščino razpusti ter njemu zaupa izvršitev novih volitev. Obenem je predložil kralju imenik voditeljev strank. Splošno se pričakuje, da se sestavi koalicijsko ministrstvo z Gruicem na čelu. Paščevi izjavi se je pridružil tudi klub zmernih radikalcev, ki je sklenil, da se ne udeleži sestave koalicijskega ministrstva, ako se ne razpusti skupščina.

Belgrad 23. maja. Nocoj je bila konferenca pod kraljevim predsedstvom. Konference se je udeležil ministrski predsednik Pašić in 14 odličnih poslancev vseh strank. Kralj je pozival zastopnike različnih strank k sporazumljenju, ker se želi izogniti razpustu skupščine. Skoraj vse udeležniki so naglašali, da je razpust skupščine skoraj neizogiven. Kralj se še vedno ni odločil ter se bodo pogajanja še nadaljevala.

Dogodki v Macedoniji.

Solun, 22. maja. Od vseh strani prihajajo poročila o novih grozodejstvih; položaj postaja čimborj resen. Po boju med turškim vojaštvom in grškimi vstaši pri Agi Anastaziji so baje Turki petnajst ranjenih grških vstašev tako trpinčili, da jih je 12 vsled trpinčenja umrlo.

Sofija, 23. maja. Pri Strebenu v bitoljskem vilajetu je bil boj med

»Hm, ... kar razbili bi ga bili, kot tale klepetec!« je godrnjal pomirjevalno Škaraf.

»Tako se govori! — — A kaj sedaj?!«

»Domov se vrneva gospod. Danes je vse pleplašeno po gozdu in tudi zdanilo se ho že skoro. No pa saj imate petelin pri meni doma!«

»Tako se govori!«

Gospod Marko se je hipoma povsem potolažil ob že veseljši zvesti.

»I pa ne zamerite očka Škaraf, da sem vas ravnokar zmerjal.«

»I — kaj? Jaz sem itak predober, da bi kaj zameril, saj že svoji babi ne zamerim, ko me včasih opraska. Beseda pa še baba ni.«

Soglasno sta se pobotala in ko se je poslavljalo gospod Marko Bruc od baje Škarfara z njegovim krasnim petelinom, je temu v zagonovito, da bo molčal o klepetcu ter smatral petelina i posle le kot gospodarjev lastni lovski plen, plačal že tretji ves honorar.

In Škarf je res molčal do krme, v kateri je i on že tretji de-

Grki in Bolgari. Vseh 15 Bolgarov so Grki pobili. Blizu vasi Čerkovjanji so Grki ujeli tri Bolgare ter jih obesili. Krvna osveta divja na obeh straneh.

Carigrad, 23. maja. Sultan je poslal Hilmi paši okrožnico, v kateri pravi, da civilni agentje nimajo pravice, sprejemati od prebivalstva prošenj v pritožb, češ, da gre ta pravica le turškim uradnikom. Paši se naroča, naj ne trpi, da bi se inozemski orožniški častniki vmešavali v notranje zadeve, ker te pravice nimajo.

Rumunsko-turški spor poravnан.

Bukarešta, 23. maja. Rumunsko-turški spor je končno poravnан. Janinski vali je obiskal povodom rumunskega narodnega praznika oddnega rumunskega konzula ter zadevo pojasnil in prosil, naj se ne sporazumljenje pozabi. Izgnani rumunski šolski nadzorniki se bodo vrnili v Janino ter svoje posle zopet izvrševali. Poseben sultanov irade je priznal kucovlaškim občinam vse državljanke pravice, ki jih uživajo tudi druge nemohamedanske občine, predvsem pravico, da si smejo imenovati lastne šolske nadzornike. Rumunski vladi se bodo vrnili v Janino ter svoje posle zopet izvrševali. Oglasili so se štirje ponudniki, med katerimi sta prišla dve po števju, a med tem je najcenejši dosedanji najemnik Jernej Matevž, ki je imel kopel v najemu že 26 let, a ves čas ni bil proti njemu nobene pritožbe. Sklenilo se je vsled tega, da se mu prepusti kopel še v nadalje v najem na tri leta za najemnino 1015 K prvo leto naslednjih let pa primeroma ceneje. Vsakokratno prošnje za znižanje najemnine se a limine odbijejo.

Najem mestne kopeli v Koževiji.

Poročevalc obč. svetnik Prosenec. Vsled svojedavnega sklepa obč. sveta se je razpisal najem mestne kopeli s pogojem, da jo dobri ponudnik za daljšo dobo let v najem, a mora sam oskrbovati popravila in zdrževanje sploh. Oglasili so se štirje ponudniki, med katerimi sta prišla dve po števju, a med tem je najcenejši dosedanji najemnik Jernej Matevž, ki je imel kopel v najemu že 26 let, a ves čas ni bil proti njemu nobene pritožbe. Sklenilo se je vsled tega, da se mu prepusti kopel še v nadalje v najem na tri leta za najemnino 1015 K prvo leto naslednjih let pa primeroma ceneje. Vsakokratno prošnje za znižanje najemnosti se a limine odbijejo.

Popravljanie mestnih električnih zvonov in telefonov.

O tozadnem dopisu mestnega magistrata je poročal obč. svetnik Lenčar, ki je nasvetoval, naj se 150 K za paviljono odškodno v omenjene svake črti ter naj popravljajo električnih zvonov in telefonov v mestnih poslopjih izvršujejo električni monterji. Na strokovno pojasnilo obč. svetnika Šubica se postavka zdrži v proračunu.

Prošnja Škarfarskega »Sokola«.

Obč. svetnik Prosenec je poročal o dopisu Škarfarskega »Sokola« da bi se mu dal v najem mestni svet, ki ga ima sedaj v najemu direktorica zadruge. »Sokol« bi potreboval svet za telovadbo telovadnega naraščaja in obrtnih vajencev. Sklenilo se je, da se prepusti svet »Sokolu« v najem za 10 let za letnih 200 K od 1. maja t. i. s. pogojem, da se »Sokol« sporazumi z direktorico zadruge glede tekoče pogobe dobe.

Razne stavne zadeve in parcelacije.

Poročevalc obč. svetnik Žužek. Dopisu južne železnice, da se zasuje znižana pot ob Bleiweisov cesti, se ugodji v smislu odsekovega sklepa. Stroški za novi kanal proti Dunajski cesti v znesku 640 K prevezame mesto ter napravi ograjo z žicami med železnicijo se izkiniti.

Parcelacija Rud. Goblovec sveta med Erjavčevevo cesto in Hulšerjevimi ulicami se tudi dovoli pod običajnimi stavbnimi pogoji, da se

za regulacijo potreben svet prepusti brezplačno mestni občini, da se ob Erjavčeve cesti zgrade vile v odprttem stavbenem sistemu, ob Hilšerjevih ulicah pa večnadstropne hiše. Ves svet se razdeli v šest parcel.

Končno se je dovolila parcelacija sveta Kranjske stavne družbe ob Danajski cesti v 10 oddelkov pod pogojem, da se voda z dr

ljubljanski občinski svet, mestno upravo in posebno na župana. V svoji interpelaciji je govoril o sferi bivšega msg. policijskega svetnika Podgorška in o hiši v Zvonarjevih ulicah. Vprašal je župana, ali misli kaj reagovati in kako hoče zavrniti take napade.

Odgovor županov:

Na vprašanje gosp. tovariša Lenčeta imam pred vsem odgovoriti, da „Reichsposte“ ne smatram za list, ki bi bil vreden časti, da se reaguje na njegove napade. To je bilo moje stališče že takrat, ko je ta list dne 16. m. m. prinesel prvi napad, ki se je odlikoval zlasti s tem, da je citoval po številkah in datumu tajne uradne spise; to stališče zavzemam pa tudi še danes, ko je „Reichspost“ dne 16. t. m. priobčila strepen članek, katerega sledovi drže v tabor katoliško-narodne stranke. Tendenca vseh teh napadov je preveč očitna. Ona je naravnost hinavska in skrajno začrljiva. Dokler namreč moralisti in svetohlinci, ki zalačajo „Reichspost“ z ostudnimi napadi na mojo osebo, na mestni magistrat in na občinski svet ljubljanski, z enako ogroženostjo užajljene moale ne napadejo tudi dr. Luegerja, zakaj ne odpravi prostitucije na Dunaju, kjer je vse bolje razvita, kakor v Ljubljani, toliko časa nima oni in nima „Reichspost“ pravice zahtevati, da bi se na njeni hinavstvo kdo oziral. Gospodu tovarišu Lenčetu upam, da bode zadostovala ta moj odgovor na prvo njegovo vprašanje.

Na drugo vprašanje mu moram pač obširnejše odgovoriti, to pa ne zaradi „Reichsposte“, temveč zato, ker iz njegovega vprašanja vidim, da si tega želi. V ta namen budem posegel nekoliko v zgodovino onega vprašanja, katerega rešitev se je neka politična stranka pri nas poprijela z vidnim zadovoljstvom, da je izkoristi v svoje namene.

Znano je, da v smislu § 26. občeda spada zdravstvena in nравstvena policija v samosvoje področje mestne občine. Isto tako je znano, da sta se občinski svet in mestni magistrat ponovno in tako intenzivno pečala z vprašanjem, kako zatrepi pokotonu prostitucijo, katera je bila — ker je ni bilo mogoče kontrolovati — vir silnega povpoljnega zdravstvenega razmerja. Dne 12. oktobra 1886 je bil v občinskem svetu sprejet celo podrobno izdelan regulativ o nadzorovanju prostitucije. Ta regulativ sem našel, ko sem leta 1896 zasedel županski stol, neizvršen in sem zato naročil, naj se policijska oblast po njem ravnat začne.

Zgodilo se je pa, da je dne 20. julija 1896 neka Matilda Löwy iz Pulja vložila pri mestnemu magistratu prošnjo, da bi smela otvoriti v Ljubljani tolerančno hišo. Na uradno vprašanje mestnega magistrata je odgovorilo dne 10. avgusta 1896 pod št. 13.373 c. kr. okraju glavarstvo v Pulju, da ima imenovanka že 5 let tako hišo v Pulju in da v tej dobi ni bila niti sodniško, niti policijsko kaznovana.

Kakor znano, so zastopali zdravnički vedno mnenje, da se prostitucija zlasti z zdravstvenega stališča da uspešno nadzorovati le, ako je kasarovan. To je naglašalo tudi mestni fizikat, ko sem mu naročil nadzorovanje prostitucije; dočim je mestni policijski načelnik opozarjal, da pokotna prostitucija sama od sebe poneha, če se dovoli toleranca hiša. Glede na ta mnenja, ki so se mi zdela kolikor toliko utemeljena in glede na prej navedeno ugodno poročilo c. kr. okr. glavarstva puljskega, odločil sem se torej dovoliti Matildi Löwyjevi, da za poskušnjo otvori v Ljubljani tolerančno hišo. Ob vezni zapisnik, ki ga je Matilda Löwyjeva podpisala dne 15. februarja 1897, ima na čelu ta-le stavek: „Vor allem wird bemerkt, dass das Widerufungsrecht dem Magistrate ausdrücklich gewahrt bleibt.“ Zatem obsegta ta zapisnik jako ostre daljuje pogoje in mestnemu policijskemu uradu je bilo naročeno, da mora kar najpazljiveje skrbeti, da se bode v hiši dopustnosti ravnalo kar najstrožje po teh pogojih. Pri tem se je uvaževalo vse, kar je c. kr. deželno predsestvo naročilo rezervativim razpisom št. 5751 z dne 19. avgusta 1896, katerega doppisa omenja tudi „Reichspost“.

Na — tudi v „Reichsposti“ omenjeni razpis c. kr. dež. predsestva z dne 10. aprila 1897 št. 1923 je odgovoril mestni magistrat dne 30. junija 1897 s posebnim poročilom pod št. 12793. To poročilo je sestavil takratni mestni policijski komisar Fran Podgoršek; podpisal sem je pa — kakor je dobro poučen dopisnik „Reichsposte“, ki se posebno spoznav v rezervativnih aktih deželnega predsedstva — jaz. Lanjske preiskave so dokazale, da je to poročilo odgovarjalo resnici. Če v svojih sredstvih neizbirni dopisnik „Reichsposte“ trdi nasprotno, pači in zavija resnico, kakor bode to iz na-

slednjih mojih izvajanj natančno razvidno.

Razume se samo po sebi, da sem se po mestnem policijskem načelniku večkrat informoval, da, če se Matilda Löwyjeva ravna strogo po pogojih obveznega zapisnika. Komisar in kasnejši svetnik Podgoršek me je vedno zatrjeval, da se ji v tem oziru ne more ničesar očitati. Vendar sem proti koncu l. 1898 izvedel iz občinstva samega, da temu ni tako. Dal sem torej hišo dopustnost nadzorovati posebej in tu sem se prepričal, da se je Matilda Löwyjeva pregrešila ponovno proti dvema pogojema obveznega zapisnika in sem tudi s primerjavo štatiščnih dat o sihičkih boleznih v deželni in c. kr. garnizijskih bolnicih prišel do zaključka, da dopuščena hiša z zdravstvenega stališča ni izpolnila da take naprave stavljhenih nad, odločil sem se zapreti jo ter urediti nadzorovanje prostitucije po regulativu z dne 12. oktobra 1886. leta. Matilda Löwyjevi sem naznal spomladi l. 1899, da se nje hiša v kratkem zapre; obenem pa sem o tej stvari poročal občetu, kateremu sem odgovoren za vse svoje poslovanje, s poročilom št. 22.140 z dne 18. junija 1899.

Kako krivico mi dela „pošteni“ dopisnik „častivredne“ „Reichsposte“, razvidel bode slavni občinski svet, aka mu iz onega svojega poročila, katero je bilo litografirano razdeljeno med vse gg. občinske svetnike, prečitam tale odločmek:

Ze seji dne 12. oktobra 1886 l. je poročevalc policijskega odseka, sedaj podžupan dr. K. Bleiweis vitez Trstenški v svojem poročilu naglašal, da take hiše spominjajo na trgovino s sužnji. Ta pripominka je v polni meri resnična! Tolerančne hiše niso res nič druga kot kletke za bele sužnje, katera brezvestni podjetniki pri grešnem obrtu prav do krv zlorabljajo v svoje sebične namene. Res, da sem, izrekši se za trpljivost tolerančne hiše v Ljubljani, nje lastnici Matilda Löwyjevi strog prepoval sprejemati dekleta slovenske narodnosti in da se je leta po tej prepovedi tudi ravnala; toda zato suženjstvo pohotnosti propalih žrtv njene hiše ni opravičljivejše.

Izkoriščanje, kakršnega sem omenjal, je pa tudi v socijalnem oziru začrljivo. Dandanes si prizadeva vsakodnoranti si osebno svobodo in kolikor se da največ dobička od sojega dela in truda. Taka osebna svoboda naj bude tudi prostitutki. Pač se nje obrti nikakor ne da primerjati poštenemu delu in trudu; a obrt je vendarle, in sicer tako star kakor človeštvo. Vedno se se našle in se bodo našle ženske za izvrševanje takega obrta, oblastva naj torej puščajo jim osebno svobodo skrbele za to, da po mogočnosti zabranjujejo narodno in materialno zlo, ki iz tega preti.

Proti trpljivosti takih hiš pa govorijo še drug važen predlog. Z njimi v zvezi je namreč tudi kupčija z dekleti, proti kateri se bodo ohlastva tako dolgo brezuspešno borila, dokler bode kaj tolerančnih hiš. S to kupčijo v zvezi pa je tudi zapeljevanje deklet, ki se mnogokrat vrši na rafinirane in zavrgljive načine. Skoraj v vseh popisnih polah prostitutki, ki so nečisto svojo obrt izvršvale v ljubljanski tolerančni hiši, se nahajajo na vprašanje kaj je dotično prineslo do takega sramotnega obrta, odgovori, da je bila zapeljana, in le redko katera izpove, da se ji je posvetila iz pohotnosti. Kupčijo z dekleti in sistematično njihovo zapeljevanje oskrbljujejo večinoma Židje in ker se nekateri tudi z najstrožjimi kaznimi ne dajo odvrniti od tega početja, gotovo je, da jim mora ostudna trgovina z belimi sužnjam dajati prav lepe dohodke. Nikakor pa se ne spodbidi za mestno občino ljubljansko, katera policija je že prav hvalevredno in z dobrim uspehom zasledovala galile in ogrske kupčevalce z dekleti, da bi to kupčijo podpirala, kar bi se indirektno godilo, ko bi trpela kasernovanje prostitutk v oskrbi posebnega podjetnika.

Konec mojega omenjenega poročila slove takole:

Upam, da bode po vsem tem policijski odsek mojo odredbo glede zavtoritve tolerančne hiše smatral za popolnoma utemeljeno in da bode v tem smislu poročal občinskemu svetu. Za nadzorovanje prostitucije pa regulativ, ki ga je občinski svet sprejel v tajni seji dne 19. oktobra 1886. leta, daje mestnemu magistratu tako dobre napotke, da bi po mojem mnenju bilo čisto odveč, pečati se s to zadevo vnoči. Policijski odsek se marveč lahko zanese, da budem takoj vse potrebitno odredil, da se bode prostitucija kar najstrožje nadzorovala in zlasti še, da se bode pokotna prostitucija zasledovala, ter ženske, ki se ž njo pečajo, zdravniško preiskavale.

Tega poročila policijski odsek do danes ni vzel še v prestres, ker se je v občinskem svetu proti moji nameri zapreti hišo dopustnosti, vzdignil bud odpor. Lanjske preiskave so pa dokazale, kako prav sem o stvari sodil leta 1899. in kako prav bi bil občinski svet storil, ko bi bil mojo namero odobril.

Od takrat namreč, ko je izprevidel, da glede tolerančne hiše nimam prostih rok, začela se je, kakor je lanska preiskava dokazala, nedopustna zveza svetnika Podgorška z Matildo Löwyjevo.

Že v poročilu do deželnega predsedstva št. 25.907 z dne 31. julija 1899., katerega pa ni izročil meni v aprobacijo, obsežene so krute ne-

resnice.

Kako se je stvar dalje razvijala, ve slavni občinski svet iz disciplinarnih aktov proti svetniku Podgoršku in to spričevalo mi boste gotovo dali vsi go spodje kolegi, da sem jaz — prepričan o krividi bivšega policijskega načelnika — takoj s pravopredketja in dosledno zahteval ostro kaznovanje njegovo in da nisem popustil tudi tedaj, ko sem stopil v očitno protivje v nazori večine občinskega sveta. Da je bilo tudi to moje stališče pravo, dokazali so kasnejši dogodki.

Če torej vso stvar premišljujem, častiti gospodje tovariši, prihajam do zaključka, da je bilo moje ravnjanje, zaradi katerega me ljudje, ki se vedno ob prsi bijejo kot pristni krščani, živeči po vzvišenih naukih nje božjega začetnika, tako ostundno napadajo, popolnoma pravilno in da sem grebil le v tem, ker sem se preveč zanašal na poštenje bivšega policijskega načelnika. Vprašam Vas pa, koga izmed Vas še ni nikdar prevarilo zaupanje v kakega svojega bližnjega?

Iz mojih pojasnil upam, da je gospod tovariš Lenč izprevidel, koliko vere je pripisoval trditvam „Reichsposte“. Vendar moram omeniti še dveh stvari, ki v bengalični luči kažejo perfidnost „Reichspostinega“ poročevalca.

Prva je trditev, da je magistrat podelil Kališu koncesijo za posredovanje služb. To koncesijo mu je namreč — ker to ne spada v kompetenco mestnega magistrata — podelila vlada in ona ima tudi pravico, če se jej bode to zelo potrebno, odvzeti mu jo.

Sicer pa bodi konstatovano, da Kališ nima take dopustnosti, kakor jo je imela Matilda Löwyjeva, temveč da sem nadzorovanje prostitucije uredil tako, kakor sem to vsled svojega poročila iz leta 1899. že takrat nameraval in da je sedaj vsaki prostitutki, ki vzame na magistratu zdravstveno knjižico, prosto, stanovati kjerkoli. Res stanujejo prostitutke na raznih krajinjih mest; res je pa tudi, da jih največ, kar je v pravnost nem oziru tudi koristno, stanuje pri Kališu, ki jim le proti dogovorjeni nagnadi daje sobe v najem in po prostem dogovoru za določeno in po magistratu potrjeno tarifu preskrbljuje hrano tako, da je sedaj vsako izkorisčanje izključeno. Da Kališ ne zlorablja svoje, — sicer od svojega stanovanja krajenv popolnom ločene posredovalnice, zato skrbi mestni magistrat s tem, da zdravstvene knjižice ne da nikaki ženski, katera se ni že v kakem drugem mestu pečala s tem obrotom, ali katere preteklost je iz policijskih aktov dokazano taka, da bi brez zdravstvene knjižice provzročala večje zlo.

Druga perfidna trditev je, da se za skupna prenočišča v Kolodvorskih ulicah, katera so baje v tako neznotinem stanju, da se popisati ne da, nič ne zmenim. Nasproti temu budi konstantovan, da so vsa ona gostilniška prenočišča že za mojega županovanja bila ponovno pregledana in zvečine tudi predpisana. Razmere v njih tudi izdaleč niso tako obupne, kakor so v skupnih stanovališčih dunajskih ubožcev, katerih pa, menda ker so preblizo, „Reichspost“ ne vidi.

To so moja pojasnila. Gospod svetnik Lenč je iz njih gotovo izvedel, kar je želel; nadejam se pa, da bode tudi spoznali, da bi bilo pod častjo ljubljanskega župana, „wenn er sich — da se poslužim izreka velikega moža — mit solchem Pack herumschlagen würde.“ (Vsestransko odobravanje in „dobro“-klici.)

Obč. svetnik Bergant je želel, da bi se računski zaključki o nabiranju doklad za šentjakobsko cerkev javno razpoložili. — Župan je odgovarjal, da je mogeče storiti le župnemu upraviteljstvu ter povedal, da se je za leto 1904. nabralo 5580 K, za leto 1905. pa 2250 K.

Obč. svetnik Franchetti je želel, da bi se napravili prehodi od hiše banke „Slavije“ čez Vegove ulice in med Hilserjevimi ulicami ter Bleiweisovo cesto. Nadalje bi se naj napravili hodniki za pešce v Igriskih ulicah. — Župan je odgovoril glede prehodov, da jih smatra za potrebne, a za letos najbrže ne bo kredita. Glede Igriskih ulic pa je povedal, da je na eni strani že itak hodnik, za obe strani pa so ulice preozek.

Obč. svetnik Predović je še enkrat interpeliral zaradi tehtnic, pri tem pa zamenjal iztehtana para volov.

Ostale točke dnevnega reda so se rešile v tajni seji.

is čigar pisma smo priobčili najzapisivoče odstavke o klerikalnem postopanju glede slovenskega vseučilišča; je imel menda vendar prav, ko je dejal, da pripravlja Luegerjevi slovenski štiftelpuceri velikansko narodno izdajstvo. Klavarna in obenem zviažna notica, ki jo je si noči priobčil »Slovenec«, priča, da je temu res tako, da je izdajstvo že dogovorjena in sklenjena stvar. Junktim, ki so ga klerikalci postavili, gre v cunje. Na povelje nemških klerikalcev so Luegerjevi štiftelpuceri pripustili prvo branje zakona o italijanski fakulteti. Prvo branje je končan. Zdaj se more junktim samo še v proračunskem odseku oživljati. Tu je še mogoče doseči, da se obenem z zakonom o italijanski fakulteti reši zakon o slovenski fakulteti. Samo tuče pride zakon o italijanski fakulteti iz odseka, potem smo izgubljeni s svojo zahtevo. Klerikalci so napredno stranko za zastopstvo v proračunskem odseku opeharili. Zdaj so sami klerikalci v tem odseku in zato imajo klerikalci dolžnost, da v odseku uresničijo junktim in s silo zadržujejo razpravo o zakonugleditve italijanske fakultete, dokler se obenem ne reši zakon o slovenski fakulteti. Klerikalci pa te dolžnosti ne dejajo izpolnit.

»Slovenec« pravi, da sta v proračunskem odseku samo dva Slovence. Koliko pa je še drugih članov slepega kluba? Zakaj pa »Slovenec« teh ne šteje? In zakaj ne šteje Čehov, saj še ni dolgo, kar se je dr. Šusteršič bahal, da ima Čehipismen o pogodbogledne med sebojno božjim podeljevanju podpiranj? Zdaj pa pozna »Slovenec« samo dva slovenska člana proračunskega odseka. Zakaj, ni težko ugavati. S tem namigava, da se v proračunskem odseku ne bo ničesar storilo. »Samo dva Slovence« sta v odseku in ta dva ne moreta ničesar storiti — to krivo mnenje bo že »Slovenec« vzbudit med ljudmi. To nam priča, da bodo klerikalci v resnici samo markirali svoje stališče, sicer pa bodo pustili mirno rešiti zakon o italijanski fakulteti, ker so jim nemški klerikalci preposedali, zavzet se za slovensko fakulteto, vlada jim bo pa to izdajstvo že plašala. Sač ve vlada, kako se govoriti s klerikalci; saj jih je s par tisočaki že večkrat podkupila. Ali mi bomo na straži in gorje klerikalcem že izvrše pripravljanje narodno izdajstvo.

— „Slovenčeve“ delo. Na kongresu v Opatiji je dr. Poščić v svojem govoru na banketu izrazil svoje pomisleke proti temu, da je shod odprejal vdanostno izjavo cesarju. Predsednik g. župan Hribar mu je celo zadevo pojasnil, na kar se je afra, slonečna na zgolj nesporazumljivenju, v nekaj hipih poravnala v splošno zadovoljnost. Ta dogodek je bil zgolj internega pomena in značaja in nikdo ni misil na to, da bi ga kdo spravil v javnost. In res vse slovenske novine so molčale o tem pravzaprav brezpomembnem intermecu, dobro vedoč, da bi Slovanom sovražno časopisje takoj pograbilo ta sam na sebi malenkosten dogodek in ga izrabljalo v svoje samopasne namene. Edina izjema v tem oziroma je bil seveda klerikalni »Slovenec«, ki je z največjo slastjo pograbil to zadevo in jo obesil na veliki zvon. Da, tega ni storil bona fide, je pač umevno, zlasti ako se upošteva, da je eden izmed »Slovenčev« poročevalcev-potpričlenec Lenart — pri banketu kar poskakoval radosti in se ni mogel brzdati, da bi ne dal med Hribarjevim govorom z glasnimi medklisi duška svrjemenu veselju,

5 K; g. F. Roš, posestnik in župan v Hrastniku. 5 K; g. Anton Cvenekel iz Št. Petra v Savinjski dolini 5 K. — V St. Viški gori na Tolminskem so darovali: g. J. K. 6 K; g. J. S. 1 K 20 h; g. J. Laharnar 1 K; g. J. Kogoj 1 K; g. F. Lapjanja 1 K; g. K. Feltrin 80 h; g. N. Pervanje 60 h; g. J. Laparnar 50 h; g. F. Pervanje 50 h; g. R. Krivec 40 h; g. K. Biček 40 h; g. J. Feltrin 40 h; g. K. Kosmač 40 h; g. M. Kikelj 40 h; g. M. Pervanje 20 h; g. M. Božič 20 h; g. L. Biček 20 h; g. J. Laharnar 1 K. Živili učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

Poročil se je danes v Radovljici g. Karl Brufach, ces. kr. davčni pristav v Ljubljani z gđeno. **Anico Lavrenčakovo** v Radovljici. Bilo srečno!

Poroči. Danes se je poročil gospod Ivan Mikuž, deželni računski oficijal z gospodijo Marto Gerberjevo. — V Vel. Laščah se je poročil notarski uradnik in posestnik gosp. Josip Žlindra z gospodijo Angelo Hočevarjevo od istotam. Čestitamo!

K „Zvezki slovenskih pevskih društev“ sta pristopili kot 34. društvo pevski zbor »Narodne čitalnice v Cerknem« (Primorsko) in kot 35. društvo pevsko društvo »Velesila« v Škedenju pri Trstu.

Ustanovni shod nove podružnice c. kr. kmetijske družbe v Cerknici pri Krškem bo v nedeljo dne 28. maja popoldne ob 3. uri v Cerknici. Na shodu bo imel tudi g. ravnatelj Gustav Pirc poučno predavanje.

Lep socialnodemokratični voditelj je Anton Kristan v Idriji. Pred nedavnim časom sta se v družbi A. Kristanovi sprla v gostilni pri »Črnem orlu« dva gosta. Natašarica L. K. je hotela pomirljivo vplivati, a Anton Kristan jo je odzupil, a Anton Kristan je odzupil s tako silo, da jo je podrl na stol, in le največji sredi je pripisoval, da se imenovani ni kaj hujšega priti do vsled surovosti tega dičnega socialnodemokratičnega voditelja.

Dramatično društvo v Idriji priredi v soboto, 27. t. m. zvečer ob polu 9. uri v čitalniških prostorih Engelbert Gaglovu rod blinsko dramo v štirih dejanjih »Sin«. Ker pri zadnji predstavi mnogo posetnikov ni dobljalo vstopnic za sedež, se iste opozarja, da si pravočasno preskrbe vstopnice v trgovini gospe Fani Lapajne.

Potres na Dolenjskem. Včeraj popoldne so čutili na vseh krajin Dolenjske precej močan potres. Brzjavka iz Mokronoga, da je bil ondi ob dveh 10 minut močan potres, da so stene popokale, nam je za včerajšnji list došla prepozno. Iz Tržiča se nam poroča, da sta bila ob 1. uri 32 minut dva potresna sunka. Ob dveh 5 minut se je potres ponovil zoper z devina sunkoma. Prvi je trajal kakih 15 sekund, smer od zahoda proti vzhodu. Bil je močan, da je posoda na omari ropotala. Ob 3. uri je bil zoper enak sunek. Pri najmočnejšem sunku se je čudo podzemeljsko bobnenje. — Iz St. Jerneja se nam piše: Danes 23. maja ob dveh 10 minut pop. tukaj močan valovit potres. Smer od zahoda proti vzhodu. Trajal je šest sekund. Drugo poročilo pa trdi, da celo 30 sekund.

Iz Sevnice se javlja: Danes 23. maja ob 2. uri 18 minut kratki potresni sunek, a močan. Prije je od zahoda. — Krško 23. maja: Tukaj smo čutili ob $\frac{1}{4}$ na 3 precej močan potres; poprej se je slišalo podzemeljsko bušanje. Sunek je bil v smeri od severo-zahoda proti jugo-vzhodu. — Iz Bučke se nam poroča: Tu je bil 23. t. m. občutljiv potres; čutili smo ob 2. ure do polu 3. šest trešljajev. Dva izmed njih sta bila dolga do 6 sekund. Raz streha šolskega poslopja je padal omet. Vmes pa se je čudo podzemeljsko bobnenje. Tresljaji se ponavljajo. — Tudi v Celju je bil ob $\frac{1}{4}$ na 3 pop. močan potres. Prvi sunek je trajal 7 sekund. Smer od vzhoda proti zahodu.

Poboj. V Dražgošah v Škofjeloškem okraju sta 14. t. m. fanta Jernej in Urban Breč pri veselici bralne društva ves čas delala zgago in iskala prepira, da bi se mogla znotisiti nad članji bralnega društva. Nazadnje se jima je posrečilo par fantov zaplesti v prepir in sedaj je Jernej Breč potegnil noč in zabolel Franceta Megušarja enkrat v trebuhi, drugič v leva rebra. Pozneje je zabolel še dvakrat v prsi Gregorja Lotriča, ki je tih tam zraven stal. Nekemu drugemu fantu pa je prerazil obleko na trebuhi, a ranil ga ni. Franc Megušar leži v ljubljanski bolnišnici in je bil operiran, Gregor Lotrič pa leži doma. Oba sta dobila smrtnovarne poškodbe. Tega pa Jernej Breč ni storil v silobranu, kakor piše zadnji »Gorenjec«, ampak se je že prej ustil, da bo ta veselica končana z nožem. Tudi je še drugi dan v Selcih obetal, da mora še dva zaklati in ravnotako je

grozil tudi njegov brat Urban. To smo napisali, ker se čuje, da oče teh dveh junakov sedaj teka od Poncija do Pičata, da bi vso stvar potlačil. Dražgoščani sploh govorijo, da on z denarjem povsodi vse doseže in da bo tudi v tem slučaju »pomazal«. Mi verjemo v poštenost naših sodnikov, ali ljudem se čudno zdi, ker je lani ugasnila kazenska preiskava proti Jerneju Breču radi oskrbum v Kropi in radi razbijanja v gostilni Jakoba Šmida v Dražgošču. V zadnjem slučaju še k glavnemu obravnavi v Ljubljano ni šel, četudi je bil med toženci. Naj povemo še, da sta ta dva pobiralca brata kaplana a Brečeta v Dobrničah in seveda zagrizena klerikala. Sodišču pripravljamo, naj Jerneja Breča radi nevarnega pretenja ne izpusti pred odsodo iz preiskovalnega zapora, in naj iz istega vzroka potegne tudi Urbana Brečeta v luknjo.

Iz Breznic na Gorenjskem se nam piše: Tukaj je silno slab vreme. Dež lije neprenehoma. V noči ob 22. na 23. maja se je posestnik F. P. pogreznilo skoraj en oral zemlje in je škode okrog 400 K. Delo na polju zaostaja in plevel bujno raste.

Gornjeradgonski notariat. Piše se nam: Za opustitev gornjeradgonaškega notarijata se je baje izreklo tudi ljutomerski okrajni glavar. Gospod glavar, ali je to res? Ali vi tako razumevate pravičnost, napram nam Slovencem, katero tako radi poudarjate? Prosimo hitrega in točnega pojasnila! Če nam želite tako krivico, potem bodo tudi naše občine vedele kaj storiti napram Vam. — Občinski predstojnik.

Oblak se Je utrgal 22. maja nad občino Št. Vid pri Vipavi in napravil na polju veliko škode. Zlasti vas Lozice je hudo trpela.

Gornjeradgonski notariat. Piše se nam: Za opustitev gornjeradgonaškega notarijata se je baje izreklo tudi ljutomerski okrajni glavar. Gospod glavar, ali je to res?

Ministrski predsednik baron Gautsch se gre zdraviti v Baden, kjer mu je dal cesar najeti posebno hišo.

Velika eksplozija se je pripetila v novem predoru skozi Bosruck. Ponesrečilo je 16 mož, ki so prevažali dinamit.

Vlečka nemški cesarici v nesrečo. Nemška cesarica Avgusta si je stopila na vlečko ter padla po stopnicah. Prebilna si je čelo, vendar rana ni nevarna.

*** Umor vsled verske blaznosti.** V Monakovem je žena železniškega uslužbenca Bilza v verski blaznosti pravilno zaklala svoja tri otroke. Žena je že več dni poprejetarna, da ne pride s svojimi otroki v nebesa. Ko je imel mož od štirtega na petek nočno službo, izvršila je nad svojimi po 5 let, 2 leti in štiri meseca starimi hčerkami grozovit umor. Ko so pritiheli ljudje, se je blažna mati zadovoljno smehljala. Češ: Sedaj so že vsi trije angeljčki!

*** Dva milijona za delavce.** V Hanoveru je umrl posestnik občin Rudnikov, dr. Lueg. Bil je to blagovešček, pravlj prijatelj delavcev. V svoji oporoki je izpostavljal 2 milijona mark za izboljšanje delavskih razmer.

*** Sedem mož v 17 letih.**

Pogumna žena je v New-Yorku 35 letna Mary Crowther, ravnokar se je dala ločiti od svojega sedmega moža.

Trije možje so ji umrli, od ostalih trih pa je že ločena. Dan po šestih ločitvah se je poročila s hotelirjem Crowtherjem, 60letnim starcem, in ta zakon ni trajal niti štiri leta. Možila se je Crowther s 14., 18., 21., 23., 24., 27. in 31. letom.

Nesreča. Včeraj popoldne se je podrl pri zgradbi kapele novega pokopališča 4 metre visok oder, razkaterega je padel delavec Ivan Cimerman in se znotraj tako poškodoval, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

Danes zjutraj so se pa na Grassijevem lesnem prostoru podrlje deske na hlapca Valentina Bremšaka in ga tako poškodovale, da so tudi tega morali oddati v deželno bolnišnico.

Pozor! Mnogim zasebnikom,

kakor tudi železniškim uslužbenecem je prislo v navado, da hodijo po steni,

ki vodi od cepljenja prog južne in Rudolfove železnice na Rudolfov kolodvor. Po ti stezi železniška uprava

sploh ne dovoli hoditi, na kar se občinstvo opozarja, kajti sicer bode imeli vsakdo (udi železniški uslužbenec) opraviti policijo.

„Lah“ ga je zmotil. Včeraj popoldne se je prišel delavec Michael Komar v gostilno »Pri panju« v Vegovi ulicih vvedriti. Ko se ga je bil že navlek, je hoteč editi iz gostilne, vzel dežnik nekega gosta. Opazili so pa tativno še pravočasno in Komarja oddali policiji, ki je poskrbel, da je prišel brenčat pod streho.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora

v Ameriko 136 Slovencev in 42 Hrvatov. 39 Hrvatov je šlo v Heb, 18 v Lenbach na Tirolskem, 19 jih je pa

prišlo iz Hrvašice. 14 slovenskih tešačev je šlo v Celje, 21 laških tlačarjev pa na Duno.

Izgubljene reči. Trgovski sotrudnik g. Leopold Simončič je izgubil srebrno častniško verižico s tremi obeski, vredno 6 K. — Neka dama je izgubila črna dežnik, vreden 6 K — Neki gospod je izgubil dežnik s 5 K.

Ljubljanska društvena godba priredila jutri zvečer v hotelu

»Lloyd« (Sv. Petra cesta) dru-

štvenik concert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Hrvatske novice. Za Strossmayerjev spomenik je darovala mestna občina Dubrovnik 1000 K. Sedaj je za spomenik že nabrali nad 15.000 K. — V Opattiji so začeli štrajkati zidarji, mizarji in sploh vsi delavci pri novih gradnjah. Zahtevajo 9urni delavnik in zvišanje plače za 25%.

Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand je bil 17. in 18. t. m. v petrovadinskih revirjih na lovu ter je ustrelil 10 orlov in 264 raznih močvirnih ptic (čapelj, ibisov itd.).

*** Najnovejše novice.** Obesili so v Mostaru morilca in cerkevne roparja Dropulicha.

Ponesrečeni v predoru skozi Bosruck so večinoma Italijani in Slovani.

Propadla banka. V Devinu je propadla Börnerjeva banka. Pasiva znašajo tri milijone mark. Bankir in njegova žena sta se ustrelila.

Poneverjenje pri mestni občini v Kromeriju se izkazuje z 1,150.000 K.

Prepoved o izvajanjku krme se je tudi na Ogrskem razveljavila.

Rop v železniškem vozlu. Na neki postaji blizu Kolina je prišel v I. razred brzovlaka neki mladenič, napadel nekega potnika, ga oropal ter ga vrgel iz vlaka. Potnik je bležal smrtno ranjen, ropar pa je na bližnji postaji izstopil in pobegnil.

Bivši minister dr. pl. Plener je obhajal včeraj svoj 95. rojstni dan.

Ministrski predsednik baron Gautsch se gre zdraviti v Baden, kjer mu je dal cesar najeti posebno hišo.

Velika eksplozija se je pripetila v novem predoru skozi Bosruck. Ponesrečilo je 16 mož, ki so prevažali dinamit.

Vlečka nemški cesarici v nesrečo. Nemška cesarica Avgusta si je stopila na vlečko ter padla po stopnicah. Prebilna si je čelo, vendar rana ni nevarna.

*** Umor vsled verske blaznosti.** V Monakovem je žena železniškega uslužbenca Bilza v verski blaznosti pravilno zaklala svoja tri otroke.

Žena je že več dni poprejetarna, da ne pride s svojimi otroki v nebesa. Ko je imel mož od štirtega na petek nočno službo, izvršila je nad svojimi po 5 let, 2 leti in štiri meseca starimi hčerkami grozovit umor.

Ko so pritiheli ljudje, se je blažna mati zadovoljno smehljala. Češ: Sedaj so že vsi trije angeljčki!

*** Dva milijona za delavce.** V Hanoveru je umrl posestnik občin Rudnikov, dr. Lueg. Bil je to blagovešček, pravlj prijatelj delavcev. V svoji oporoki je izpostavljal 2 milijona mark za izboljšanje delavskih razmer.

*** Sedem mož v 17 letih.**

Pogumna žena je v New-Yorku 35 letna Mary Crowther, ravnokar se je dala ločiti od svojega sedmega moža.

Trije možje so ji umrli, od ostalih trih pa je že ločena. Dan po šestih ločitvah se je poročila s hotelirjem Crowtherjem, 60letnim starcem, in ta zakon ni trajal niti štiri leta. Možila se je Crowther s 14., 18., 21., 23., 24., 27. in 31. letom.

Izpred sodišča. Kazenske obravnavne pred deželnim sodiščem.

1. Mavser Franc, posestnik na Plešvicu, je svojo mater udaril po licu in je, ker si je kuhal malo krompirja, in mu je oče rekel: »Oti lump, da greš svojo mater tept!«

Obdolženec je na to prišel in zgrabil smetišnico in odeta z njim udaril po levih nadležih. Obojen je bil na 8 dni zapora.

2. Karel Wiesmayr, rojen v Welsu, čevljar, sedaj prisiljenec v tukajšnji pričilni delavnicu, je bil jezen, ker mu je znak ukazal, da mora vredno smeti na dvořišču nesti. Tu je vprido vseh izustil žaljive besede na cesarja. Obojen je bil na tri meseca težke ječe.

3. Alojzij Knave, 20letni posestnika sin Vel. Mračevega okr. Rudolfovo, je bil na južnem kolodvoru prijet, ko se je hotel odpeljati v Ameriko, ne da bi zadostil svoji vojaški dolžnosti. Spočetka je tajil, da je, da grele na Nemško dela iskat; ko se je pa pri njem našlo 396 K 17 h, je priznal, da je res misil odpotovati v Ameriko. Obojen je bil na 8 dni strogega zapora in 10 K denarne globe.

4. Janez Gale, posestnika sin iz Babne goric, se je sprij v Babškovi krčmi s posestnikovim sinom Francetom Vrečarjem zaradi plačila zapitka. Gale je zato Vrečarja pred krčmo udaril s palico po ramu.

Ko mu je pa Vrečar ipotegnil palico iz roke ter ga hotel napoditi, ga je sunil Gale z nožem v levo prsno stran med 7 in 8 rebrom. Obojen je bil na 3 meseca težke ječe.

Zdravilski konjak zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemiškim nadzorstvom.</

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806,2. Srednji sračni tok 7,60 m.

Cas	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Neblo
23. 9. zv.	727,0	8,5	se svzvod	dež
24. 7. zj.	729,3	7,8	sl. jvzvod	dež
2. 10. zv.	730,3	9,7	sl. vrjzvod	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 10,8° normala: 15,0° Padavina: 22,8 mm

Več hišnih oprav

se proda na Marije Terezije cesti št. 8, I. levo. 1688-1

Proda se takoj

mala hiša z vrtom

v Novem Vodmatu pri Ljubljani. Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 1622-3

Pečarske pomočnike

sprejme tovarna pečij 1697-1

Alojzij Večaj

Ljubljani, Veliki Stradon štev. 9.

Lepo stanovanje

v solnčni legi, obstoječe iz 2 sob, kuhinje, jedilne shrambe in kabine ter s porabo perilnice in dela vrta je na Dunajski cesti št. 60 takoj za oddati. 1689-1

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg. Razstavljen samo do včete sobote 27. maja 1905:

Zanimiv izprehod po Parizu.

Mednarodna panorama nudi iz vseh krajev sveta v tedenski menjavi neskončno bogatih zakladov poučnega in lepega, kajti dorača naravne čudeže vseh delov sveta, umetne stavbe vseh narodov in velike dočinke v podobi, z eno besedo, obliko stvari, vrednih da se jih vidi. 1693

Odpri tudi ob nedeljah in praznikih od 9.-12. dop. in od 2.-9. zvečer.

Novo, lepo posestvo

bližu mesta na Gorenjskem, z gostilniško obrto, z lepim senčnim vrtom in njivami se proda za 20.000 K ali da v najem. Pripravno je za letovišarje.

Oddasta se tudi samo 2 sobi s kuhinjama v najem.

Vprašanja s priloženimi znankami za odgovor na upravnštvo „Slov. Naroda“. 1643-2

Spretni

1695-1

zidarski pomočniki

dobe trajnega opravila. Dnevna plača za spretne delavce 4 K; delavni čas od 7.-12. in od 1.-6. s polurnimi odmorom za zajtrk. Ponudbe arhitektoma

Hönigsberg & Deutsch

c. in kr. dvorna stavbnika

v Zagrebu.

Posestvo prodam ali zamenjam

Zaradi moje visoke starosti prodam prostovoljno posestvo z gostilno, obstoječe iz dveh novozgrajenih hiš s 15 sobami, 2 velikih kleti, vrta, obsegajočega 63 oralov in s pitno vodo. Posestvo leži ob cesti tik kolodvora in rudniške posesti ter pripravno za vsako obrt in naprodaj pod ugodnimi pogoji. Tudi zamenjam posestvo v okolici ljubljanski. — Več pove lastnik Gregor Južna v Zagorju ob Savi. 1674-1

Varuj ženo!

Za vsako rodotino važno ilustrirano knjigo o premoženju blagostva z otroki razpolj. s prepisi več tisoč v začasnih pisem tajno za 90 n. v avstr. znakah Bospa A. HAUPA Berolin S. W. 220 Landauerstrasse 60.

Promese Izdaja k vsakemu žrebanju.

Brusača za žage

išče parna žaga 1691-1

Demetrio Marco v Spodnjem Logatu.

Naprodaj:

Gostilnica s plesnim (posebno pripravno za trgovca z mešanim blagom), četr ure od Maribora in ob glavni cesti. Veliko novo, z opko krito poslopje, dalje gospodarsko poslopje na pr. skedenj, blevi in svinjaki, velik zelenjadni in sadni vrt. Cena 10,000 gld. — Vknjiženega posojila 2800 gld in od kupa ostane lahko vknjiženega 2000 gld.

Nadalje

veliko posestvo, prav sposobno za mlekarne. Velika zidana in z očko krita hiša z več sobami, gospodarsko poslopje s hlevi za konje, govejo živilo in s svinjaki. Poleg hiše je vrt in nekaj drugega zemljišča. Hiša je oddaljen. 15 minut hoda od Maribora. — Cena 4000 gld, vknjiženega posojila 2200 gld. Prav pripravno za kakega prevoznika.

Dalje

novi zidana vila s petimi sobami s plesnim poslopjem s hlevi za konje, govejo živilo in s svinjaki. Poleg hiše je vrt in nekaj drugega zemljišča. Hiša je oddaljen. 15 minut hoda od Maribora. — Cena 4000 gld, vknjiženega posojila 2200 gld.

Več pove Franc Podlipnik v Marlboru, Tezen št. 29. — Kdor želi kupiti, naj se hitro potrdi. 1690-1

Več izurjenih šivilj

kakor tudi učenek, se takoj sprejme.

Kje — pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 1688-2

GRAND PRIX

Pariská svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda. Dobiva se povsed. 1445-6

Najboljše za Vaše zdravje!

CERES JABOLČNI SOK

1223-11

Negledne na dragoceno izdelovanje te izvrstne iz čistega soka svežih Jabolk obstoječe namizne pijske, prodajam isto zaradi splošnega razširjenja še

ceneje.

Pristen samo z varstveno znakom: „Pijoč angel“.

Izdelovalnice za CERES, Viljem Schicht, Ringelschain i. B.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljavoden dan 1. maja 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIZ. Ob 12. uri 24 m ponoti osobi i vlači v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Mozakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m ejtraj osobi vlači v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijave vare, Heb, Francovske vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osobi vlači v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Selzthal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz Dunaj. — Ob 3. uru 58 m popoldne osobi vlači Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijave vare, Heb, Francovske vare, Karlove vare, Prago, (direktnej voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uru ponoti osobi vlači v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osobni vlaki. Ob 7. uru 17 m zjutraj v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1 uru 5 m pop. istotako. — Ob 7. uru 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIZ. Ob 3. uru 25 m zjutraj osobi vlači Dunaj čez Amstetten, Monakovo Inomost, direkt. voz I., II. razr., Solnograd Franzensfeste Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uru 12 m zjutraj osobi vlači v Trbiž. — Ob 11. uru 10 m dopoldne osobi vlači z Dunaj čez Amstetten, Prago (direktnej voz I. in II. razreda), Karlove vare. Heb, Marijave vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenc Inomost, Zell ob Jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uru 29 m popoldne osobi vlači z Dunaj, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovec, Monakova, Inomost, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uru 06 m zvečer osobi vlači z Dunaj, Ljubna, Celovec, Beljak, Celovec, Pontabla, čez Selzthal in Inomost, in Solnograda čez Klein-Reifing, iz Steyra, Linc, Budejvice, Plzen, Mar. varov, Heb, Francovske varov, Prago in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uru 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uru 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uru 35 m zvečer zjutraj, ob 2. uru 5 m popoldne, ob 7. uru 10 m zvečer. — Ob 10. uru 45 m ponoti samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uru 49 m zjutraj, ob 10. uru 59 m dopoldne, ob 6. uru 10 m zvečer. Ob 9. uru 55 m ponoti samo ob nedeljah in praznikih — Čas prihoda in odhoda je označen od srednjeevropskem času ki te za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Ernest Hammerschmidta nasledniki

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnice in kavin

Valvazorjev trg št. 6 — Ljubljana — Prešernove ulice št. 50.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, sreček, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese Izdaja k vsakemu žrebanju.

Trgovski pomočnik

z lepo pisavo, se sprejme, dokler ne dobi službe drugje. Ponudbe upravnštvo „Slov. Naroda“. 1644-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

Uradnik

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1. junijem t. l.

Stenografi imajo prednost.

Ponudbe sprejema uprav. „Slov. Naroda“. 1673-2

izurjen na pisalnem stroju, se sprejme v tukajšnjo pisarno s 1.

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem, dolenjske železnice postaja Straža-Toplice.

Akratoterma 38° C. **Pitno in kopalno zdravljenje.** Posebno uspešno zoper **protni, revmatizem, ischias, nevralgijo, kožne in ženske bolezni.** Veliki **kopalni basen, oddeljene kopele in močvirne kopeli.** Udobno opravljene sobe za tujce, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdna okolica. Dobre in cene restavracije. **Sezija od 1. maja do 1. oktobra.** Prospekti in pojasnila daje brezplačno **kopalniščna uprava.** 1274 3

Na tukajšnji c. kr. umetnoobrtni strokovni šoli
se bode vršil v času
od 29. maja do 10. junija

poseben tečaj za takozvana švicarska ažurna dela.

Kurz je brezplačen in v prvi vrsti namenjen absolventinjam zavoda, a pri stopen je tudi drugim deklicom in damam, ki so nekoliko izvežbane v vezenju.

Obiskovalkam se nudi prilika, po dovršenem kurzu dobiti stalen zaslugek pri večji tvrdki v Ljubljani.

Oglasila sprejema podpisano ravnateljstvo vsak dan od 8. do 10. ure zjutraj.

C. kr. ravnateljstvo umetnoobrtni strokovne šole.

V Ljubljani, dne 16. maja 1905.

1802-3

Dekle

vajena delati; se takoj sprejme za malo gostilno za postrežbo gostov. Ponudbe upravnosti "Slov. Naroda". 1645-2

Pisarka

z lepo pisavo, izurjena v pisarniških opravilih, se sprejme s 1. junijem t.l. v notarski pisarni v Ljubljani.

Samo pismene ponudbe na uprav. "Slov. Naroda". 1677-2

I steklenica 20 vinarjev.
Naročila proti povzetju. 1521

Josip Žlindra
notarski uradnik in posestnik

Angela Žlindra roj. Kočevar

poročena.

Uvelike Lašče, 21. maja 1905.

1696

Prodaja vina poceni.

Zaradi potrebnega izpraznjenja kleti proda vlastelinstvo Dubrova, pošta Krapina Toplice na Hrvaškem, vse vino lastnega pridelka, okoli 500 hl čistih nepokvarjenih belih vin najboljše kakovosti iz leta 1895. in 1904. po najnižji ceni in opozorja na to ugodno priliko zlasti gostilničarje. Odda se ga najmanj 3 hl skupaj. Prodana vina se postavijo brezplačno na rogaški kolodvor. Vprašanja na gorenji nastav.

1637-

Naznanilo!

Slavnemu občinstvu vladno naznanjam, da smo sklenili zaradi ne deljskega počitka da bomo imeli sledeče praznike mesnice zaprti in sicer:

velikonočno nedeljo, binkoštvo nedeljo, na dan sv. Rešnjega Telesa in na Božič.

Cenjene odjemalce prosimo, da se za te praznike prejšnji dan preskrbe mesom.

Ker so tudi druge prodajalne zaprti ob teh praznikih, se nadejamo, da bodo cenjene gospodinje na to ozirale.

Jesenice, dne 16. maja 1905.

S spoštovanjem

Marija Hrovat.
Ivan Wergles.

Andrej Herman.
Josip Zrimc.

Stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz 3 sob, kuhinje in pritiklin, se odda za avgust na Rimski cesti št. 23. 1656-3

Slovenske muzikalije

ravnokar izšle!

Govekar Fr.: Rokovnjači, uglašabil Viktor Parma, kompletno K 10-70.

Po samezno:

1. Ouvertura za klavir. K 250
2. Kuplet za moški glas s klavirjem. 1-
3. Zora vstaja, za sopran s klavirjem. 1-
4. Cvetični deklic prsa bela, samospev (soprano), z mešanim zborom ob spremeljevanju klavirja. 2-
5. Mladi vojaki, koračnica za klavir in petje. 1:20
6. a) Oj zlata vinska kapljati, samospev z moškim zborom. 3-
- b) Povsod me poznajo, samospev iz "Zdravici".

Govekar Fr.: Legijonarji, uglašabil Viktor Parma, kompletno K II-20.

Posamezno:

1. Zapoj mi, ptičica, glasno, pesem za sopran s klavirjem. K 120
2. V petju oglasimo, moški zbor s klavirjem. 1:80
3. Kuplet za moški glas s klavirjem. 1-
4. Romance, samospev (tenor) z moškim zborom ob spremeljevanju klavirja. 1:80
5. Ptička, pesem za sopran s klavirjem. 1:20
6. Skoz vas, koračnica. Po besedah J Stritarja, Za klavir (s petjem ad libitum). 1:20
7. Sezidal sem si vinski hram, samospev z moškim zborom. Za petje in klavir iz "Zdravici". 3-

Dalje: 3268-29

Viktor Parma: Mladi vojaki, koračnica s petjem ad libitum. Že 3. izdaja. K 120

Viktor Parma: Mladi vojaki, za citre. 1-

Viktor Parma: Slovanske evertke, potpourri po slovanskih napevih. 2:50

Viktor Parma: Triglavskie rože, valček po slovanskih napevih. 2:50

Viktor Parma: Zdravice, za petje in klavir. 3-

Zirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, I. zvezek K 120 po pošti K 1:30.

Zirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, II. zvezek K 1-, po pošti K 1:10.

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani. Katalogi gratis in franko. Izposojevalnica muzikalij obsegata 10.000 številk.

Mesečni abonement s premijami. Razpošilja tudi na zunaj.

Oton Fischer

trgovina z muzikalijami v Ljubljani.

Fotografski umetniški zavod.

Avg. Berthold, Ljubljana
Sodnijske ulice 11.
Posnetki se izvršujejo vsak dan in ob vsakem vremenu.

PRIZNANO NAJBOLJŠE OLJNATE BARVE.

FIRNEŽ LE IZ KRAJSKEGA LANENEGA OLJA.

ČOPICI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

Mesečna soba

za enega ali dva gospoda, se takoj odda. — Več pri Fr. Igliču, Mestni trg št. 11. 1686-2

Ivan Triller
stavbni in umetni ključavničar
na Bledu, Gorenjsko
se priporoča za vsa v svojo stroko spa
dajoča dela: križe v oknih, ograje,
železna vežna vrata, hodnike, obha-
jlne mize itd. 1692-1
po najnižjih cenah.

Radi opustitve trgovine
se proda 172-25
vse blago
po znatno
znižani ceni
v modni trgovini
Rudolf Jesenko
Stari trg št. 13